

lesarabrøv

Gerið fótbóltsstadion á Sundi

Tórshavnar Býráð ger ikki nýtslu av økinum næstu 20-30 árin. Økið er slættað, liggur sera væl fyri geografiskt og kann gerast eitt fyrsta floks fótbóltsstadion fyri ein biligan penga.

Eftir EM-dystirnar í fótbólta kom ferð á fyrireikingarnar at gera grasvøllir í Føroyum, so vit í framtíðini kunnu spæla okkara heimadystir á klettunum.

Tofta Ítróttafelag lá beinanvegin framvið, og longu nú liggur byggjastílin á borðinum á Svanga-skarði. Gongst eftir ætlan, skulu vit inn á Toftir næsta heyst at hyggja at EM-dystinum Føroyar-Jugoslavia.

Hetta ivast mangur stórliga í, tí vit ikki hava goðar royndir av grasvøllum.

Maður greiddi mær frá, at føroyskt gras kann í hvussu so er ikki nýttast, tí tað er ov sevjumikið. Tí mugu vit innflyta grasrullur, sum vit heldur einki kenna til, og vit hava onga trygd fyri, at hetta fer at eydnast.

Sami maður segði mær, at føroyska veðurlagið óivað fer at vinna grasvøllinum neisur. Hvussu høvdu vit kunnað spælt landsdyst á grasvølli, sum í mánaði ikki hevur havt eina turra løtu?

Hetta eru alt gitingar, og Tofta Ítróttafelag skal hava eitt herðaklapp fyri, at felagið gongur á odda í føroyskum ítrótti, tá talan er um at bretta upp um armar.

Eitt liggur tó fast — tað er ov lítið við einum grasvølli, um vit í framtíðini

ætla at spæla EM-dystir og Europa-cup-dystir í Føroyum, tá ið hugsað verður um sjálvar dystirnar og venjingina.

Grasvøll á Sundi

Tá tað frættist, at Tofta Ítróttafelag hevði søkt landsstýrið um stuðul til grasvøll, so hendi eisini nakað í Havn.

Ferðalag við borgarstjóranum, Poul Michelsen, og ÍSF-formanninum og formanninum í mentunarnevndini, Heðini Mortensen, á odda fór beinanvegin til Íslands at leita sær kunnleika um grasvøllir.

Seinni frættu vit, at eitt fótbóltsstadion í Havn kom at kosta 20-25 milliónir krónur, og at Býráðið hevði valt nøkur øki, sum kundu nýttast til endamálið.

Siðani frættu vit einki meir um grasvøll í Havn fyrr enn í Degi og viku týskvöldið, tá Poul Michelsen, borgarstjóri, segði seg persónliga halda, at sjálvt um sparast skal í kommununi, so máttu vit ikki gloyma byggifreðingar, timburmenn og onnur, sum máttu fáa nakað aftur fyri tann skattapening, tey høvdu goldið.

Borgarstjórin helt tí, at hesi fólkinu eisini skulu hava nakað at gera, og nevndi millum annað nýggja grasvøllin.

Eftir ein súkklutúr ein dagin inn í Kaldbaksothn og fram við havnarlagnum inni á Sundi rann mær í hug, at á Sundi er besta og bilagasta loysnin at gera grasvøll, m.a. av hesum orsokum:

1. Tórshavnar Býráð hevur seinastu árin gjørt ivasamar havnaløgur. Nú innflutningurin til Føroya er minkaður við eini helvt, nøktar nýggja bingjubryggjan á Skansatanga tórvín næstu 20-30 árin, og tí er økið á Sundi tókt. Ein grótbátur hevur ligið svinabundin í langa tíð við bryggju fyri 50 milliónir krónur.
2. Økið á Sundi liggur sera væl fyri geografiskt, tá vit hugsa um frástøðuna til høvuðsstaðin, bergholið í Kaldbaksothn og bryggjuna við «fótbóltsvøllin», har ferðaskip við áskoðarum kunnu koma beinleiðis til dyst úr Sandoyinni, Suðuroynni ella Norðoyggjum. Er talan um fótbóltsótangar úr Bretlandi, Hollandi ella Týsklandi, so er Sund ynkipláss hjá lögregluni. Bussleið beinleiðis til flogvøllin og bryggja beint við sjálvan fótbóltsvøllin.

Ikki er neyðugt, at vøllurin liggur í bygðum øki, tí ein grasvøllur kann bert nýttast til dyst einar 20 ferðir um árið.

3. Tað hevur allar tíðir

verið veðurgott á Sundi. Økið er slættað, og parkeringspláss er til nógvu bílarnar, sum koma til fótbóltsdyst. Hetta er ein bilig loysn, tí tað kostar ikki nógvur milliónir afturat, so hava vit ein fyrsta floks grasvøll. Tað er ørt at byggja nýtt stadion fyri 25 milliónir, tá ið vit longu hava nýtt 50 milliónir krónur á Sundi.

Um Býráðið um 20 ár — um ráðini tá eru betri — skal nýta havnarlagið, so er skjótt at rulla gras-máttarnar av økinum og flyta tær á annað stað í kommununi.

4. Í Onglandi hava fleiri feløg hita í vøllinum. Hetta liggur væl fyri á Sundi, tí orkuverkið er nærmasti granni, so ikki er neyðugt at hugsa um heitt vatn og stórar oljurokningar.

Onkur vil óivað vera við, at hetta eru orir tankar, og at økið liggur ov nær sjónum. Verður høgt hegn sett um vøllin, so er minni vandi fyri, at bólturin hvørvur á Sundi enn á einum stadion aðra staðni í Europa. Fer bólturin har millum áskoðararnar, so kemur hann í mongum forum ikki aftur.

Hvat sigur Býráðið til hesa hugsan í trongu spartíðunum?

Vagnur Michelsen

Anker Eli og Rúni í Norðurlandahúsinum

Frá friggjadegnum 30. nov. til mánadagin 17. des. verður listaframsýning í dansistovuni í Norðurlandahúsinum.

Tað eru teir báðir Anker Eli Petersen og Rúni Brattaberg, sum sýna fram klipp og fotomyndir.

Hvørgin teirra telist millum tey «viðurkendu» listafólkini á ovastu rók í Føroyum, men list teirra er bæði kend og vælumtókt millum yngra fólk í Havn og kring landið. Og uttan iva fer framsýningin í Norðurlandahúsinum at vekja ans fyri teirra skapandi evnum millum væl størri mannfold.

Anker Eli er 31 ára gamal og uppvaksin í Havn, og millum ung fólk í høvuðsstaðnum var hann kendur, tá hann eitt skifti seinast í sjeitárunum var formaður í Ungmannafelagnum Skansastovu.

Hann hevur roynt seg innan so mangt siðani hann tók studentsprógv. Verið á skúla, arbeiðið jorð og betong, koyrt lastbil og veruvogn, arbeiði sum goymslumaður og til fyrri stuttum hevur hann fyrri Nýggja Bókhandil í Havn ráðgivið fólk í skrivstovuinnrætting.

Í frítíðini hevur hann tó altíð fingist við list. Tey, sum kenna hann vita, at hann hevur fingið listaligar gávur frá listárunnar hond, sum bert fáum er beskorið. Hetta hevur hann vist so mangan í «undirgrundini» í Havn.

Hóast almenningurin ikki so ofta hevur sæð nakað til henda listamannin, so hevur høvi tó verið nakrar ferðir. Eitt nú hevur hann við tekningum prýtt fleiri av bókunum hjá Niels Juel Arge. Saman við Terja og Føstufressum stóð hann fyrri myndlistini, ið var sýnd í samband við konsertirnar, tá plátan «Terja og Føstufressar» kom út, samstundis sum hann gjørdi plátuhúsan og yrkti fleiri av sangnum á plátuni. Tað mundi ivaleyst eisini vera haðani, hugskotið kom, tá Eyðun Nolsøe framferdi Amnesty sangin fyrri drotningini, nú bispur varð vigdur í Føroyum, samstundis sum klippini hjá Anker Eli dagaðu fram á tí

stóra lórlitnum í Norðurlandahúsinum.

Anker Eli hevur sín heilt serliga stíl, sum ongin annar í Føroyum. Rørsla, dramatikkur og kenslur speglast í hvørjari mynd. Nøkur av klippunum eru bygd yvir temaið «Mitt land», eftir yrking av Eyðun Nolsøe. Annars eru motivini um frælsi og skapanina úr eitt nú Kalevala, Gamla Testamenti og norrønarri gúðalæru.

Rúni Brattaberg er 24 ára gamal. Hann hevur búið bæði suðuri í Vági og norðuri í Havn. Siðani hann tók HF-prógv, hevur hann starvast eitt skifti sum voruvognssjafför, men seinastu árin sum fotografur. Í løtuni arbeiðir hann freelance — eitt nú fyri føroysku bløðini.

Uppgávurnar kunnu vera ymiskar og hansara evni spenna líka frá journalistiskum reportasjumyndum til kenslubornar náttúrlysingar.

Allar fotomyndirnar á framsýningini eru í litum. Motivini eru ymisk, men hansara barnadagar hjá ommuni og abbanum í Fámara hómost aftur í hansara sansi fyri at fanga ta hugtakandi náttúrmyndina, um motivini so er höttandi birni, bíkalogn ella frálikar fuglamyndir.

Ofra verður tó mest sum skakkur av myndini, so undrunarvert tykist vinkulin, ljósið ella sjálv lotan, sum er endurgivin gjøgnum fotografiska eygað hjá Rúna.

Tað kann kanska tykjast løgið, at tveir so ymiskir listamenn sum Anker Eli og Rúni hava framsýning saman, men samarbeiði teirra seinasta árið hevur strekt seg um nógv og undrunarverdar uppgávur, at teir hildu tað vera stuttligt at sýna kynstur síni í sama skúla.

Neyvan nakar iðrar seg aftan á at hava vitjað framsýningina hjá Anker Eli og Rúna, tí her er eitt nýtt og frískt lot, sum fer at víðka rúmdina í føroyskari list. Og við hesum báðum listamonnum fylgja eisini mong i yngra ættarliðinum inn í føroyska listahæimin.

m.a.

